

ЦИГАНИНЪ И КЛЕТВА

Върви Манго изъ улицата, огледва се на една страна, огледва се на друга и открадва едно петало. Продавачътъ го догонва, улавя го за рамото и кръсва сърдито.

— Петалото дай!

Манго го гледа очудено и пита:

— Петалото ли? Че какво петало те е патило? На, разтърси ме. Голъ да ме съблѣчешъ, пакъ нищо нѣма да намѣришъ. И започва да тропа на едно мѣсто. Ако е скрилъ петалото въ дрехитѣ си, то само ще падне.

Гледа продавачътъ Манга и не знае, кого да върва: него ли или очитѣ си. Па, като кипва, завлича го съ себе си до кадията.

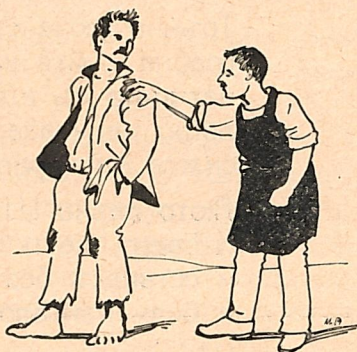
Щомъ ги вижда, кадията запитва, защо продавачътъ води Манга.

— Открадна едно петало отъ дюкяна ми, кадия ефенди, съ очитѣ си видѣхъ. После го пѣхна въ дрипитѣ си, и тамъ и потъна.

— Право ли приказва човѣкътъ. Наистина ли си открадналъ петало и си го скрилъ въ дрехитѣ си?

— Съвсемъ не, кадия ефенди. Хичъ такова нѣщо бива ли. Азъ съмъ честенъ човѣкъ — на чуждо не посѣгамъ. Ако искашъ, да потропамъ и предъ тебе. Петало е то, тежко е и, ако е у мене, самò ще си падне.

И Манго започва да се върти и да тропа на едно мѣсто, безъ да го накара кадията.

— Виждамъ, виждамъ, че не си, ама щомъ се оплаква човѣкътъ, ще трѣбва да те сждя. Затуй, можешъ ли се закълна, че си правъ?